

Mødet den 6. Marts 1913.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Clemensen, Harald Jensen, N. Joh. Laursen, Magnus Nielsen og Samuelsen.

1. (J. Nr. 566—1912). Til **Valgbestyrelse til Valget den 14. Marts 1913 af 19 Medlemmer til Byraadet og 2 kommunale Revisorer** valgtes for

2. **Kreds**: Møller, Magnus Nielsen, Olesen, Samuelsen og Simonsen. Suppleanter: Dagmar Petersen og J. C. Petersen.

1. **Kreds**: Jakob Jensen, Carl Laursen, Lehmann, Mousten og Clemensen. Suppleanter: N. Joh. Laursen og Niels Jensen.

2. (J. Nr. 570—1912). Indstilling fra Brolægningsudvalget om efter afholdt Licitation at overdrage **Leveringen af Sten til Brolægningsvæsenet i 1913—14** til: N. C. Feddersen: Brosten I, II og III samt Kantsten I og J. B. Pedersen: Store og smaa Søsten.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 569—1912). Indstilling fra Brolægningsudvalget om efter afholdt Licitation at overdrage Leveringen af **Varmeanlæg til Kloakpumpestationen** til M. Seest for 735 Kr.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 558—1912). Indstilling fra Vandværksudvalget om efter afholdt Licitation at overdrage Udførelsen af **Vandværkets Vandmesterarbejde i**

1913—14 til Gas- og Vandmestrene H. Chr. Hansen og Jens Grouleff.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 572—1912). Indstilling fra Skoleudvalget om **Bortgivelse af 6 Fripladser i de eksamensberettigede Realskoler** saaledes: Rasmus Holst, Friplads i Brandts Realskole fra 1. August; Agnes Kristine Pedersen, Friplads i Smiths Realskole fra 1. April; Adelheid Sofie Høj og Helga Jørgensen, Friplads i Kirkegaards Realskole fra 1. April; Søren Johannes Sørensen, Friplads i Laursens Realskole fra 1. April; Jenny Ingeborg Elkjær, Friplads i Laursens Realskole fra 1. August.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 567—1912). Ansøgning fra Anna Christensen om **Kommunens Friplads i Aarhus Husmoderskole**. Bevilgedes.

7. (J. Nr. 477—1912). Til **4 Timelærer- og 4 Timelærerindepladser** vedtoges det at indstille følgende.

Timelærerpladser:

- I. Nr. 1. Johs. Rosenlund, Aarhus.
 - » 2. Aage Møller, do.
 - » 3. S. V. Jensen, Egeslevsmagle.
- II. Nr. 1. Aage Møller, Aarhus.
 - » 2. Chr. E. Frost, do.
 - » 3. Fr. Hansen, do.
- III. Nr. 1. Chr. E. Frost, Aarhus.
 - » 2. H. J. Baden, Hadsund.
 - » 3. H. V. Hansen, Sdr. Rind.
- IV. Nr. 1. H. J. Baden, Hadsund.
 - » 2. Johs. Rosenlund, Aarhus.
 - » 3. J. W. Jensen, Busk.

Timelærerindepladser:

- I. Nr. 1. A. M. Nielsen, (Randlev), Aarhus.
 - » 2. Margrethe Bach, do.
 - » 3. Mary Larsen, Kolding.

- II. Nr. 1. Annelette Albrechtsen, Aarhus.
- » 2. Camilla Sørensen, do.
- » 3. Margrethe Bach, do.
- III. Nr. 1. Johanne Larsen, Frederikshavn.
- » 2. K. Friis Jensen, Hobro.
- » 3. Camilla Sørensen, Aarhus.
- IV. Nr. 1. Emilie Nyeborg, Stenlille.
- » 2. Mary Larsen, Kolding.
- » 3. Margrethe Møldrup, Aarhus.

8. (J. Nr. 35—1912). Fra Budgetudvalget forelæa følgende Indstilling om **Fornyelse af Overenskomsten med Lægeforeningen for Aarhus og Omegn angaaende Kommunelægeforholdenes Ordning.**

»Som det vil være i Byraadets Erindring, blev den mellem Kommunen og Lægeforeningen for Aarhus og Omegn bestaaende Overenskomst angaaende Kommunelægeforholdenes Ordning her i Byen i April Maaned f. A. fornyet saaledes, at den skulde gælde uforandret indtil 1. April d. A. En Genpart af den Skrivelse af 17. April f. A., ved hvilken dette meddeltes Lægeforeningens Bestyrelse, vedlægges. Under Behandling i Byraadet af Budgettet for 1913—14 blev det fra Budgetudvalgets Side udtalt, at Udvalget maatte anse det for rettest, at Overenskomsten fornyedes endnu for 1 Aar, altsaa til 1. April 1914, navnlig fordi man maatte ønske, inden endelig Bestemmelse blev truffen om, hvorvidt den nuværende Ordning af de nævnte Forhold skulde opretholdes, eller om man vilde vende tilbage til den tidligere Ordning: et begrænset Antal Kommunelæger med fast Løn, at erfare, hvorledes de paagældende Udgifter stillede sig ifølge Regnskabet for 1912—13. Byraadet sluttede sig til Udvalgets Forslag paa dette Punkt, saaledes at der paa Budgettet for

1913—14 opførtes de Beløb, som maatte anses nødvendige under den Forudsætning, at den nuværende Ordning opretholdtes i dette Regnskabsaar.

Under Forhandlinger, som derefter ere indledede mellem et af Lægeforeningen nedsat Udvalg og Budgetudvalget, har imidlertid det førstnævnte Udvalg gjort gældende, at man fra Lægeforeningens Side — da de usikre Forhold var uheldige for Lægerne — maatte stille det som en Betingelse for Overenskomstens uforandrede Fornyelse, at den fornyedes for i det mindste 2 Aar, altsaa til 1. April 1915. Budgetudvalget har ment, at Kommunen burde imødekomme Lægerne i saa Henseende, og tillader sig altsaa at indstille til Byraadet, at Overenskomsten fornyes uforandret for de nævnte 2 Aar og saaledes, at den for at ophøre maa opsiges med 4 Maaneders Varsel, tidligst altsaa til 1. April 1915.

Under Hensyn til de forholdsvis meget betydelige Udgifter, som den nuværende Ordning af Kommunelægeforholdene medfører for Kommunen, blev det under de nævnte Forhandlinger fra Lægernes Side udtalt, at Kommunelægerne ønskede en ny Instruks fra Byraadet med Hensyn til den stedfindende Uddeling af Mælk til fattige Patienter, for at denne Uddeling kunde indskrænkes, eventuelt, hvad Lægerne i og for sig helst saa, helt bortfaldt. Derhos ansaa Lægerne det ogsaa for heldigst, at det fra Kommunens Side udtrykkelig udtaltes, at Havregryn, Kakao og lignende diætetiske Næringsmidler saavel som hvad der falder ind under Begrebet »Luksusmedicin«, ikke maatte uddeles af Kommunelægerne. Budgetudvalget udbeder sig i Henhold hertil Bemyndigelse af Byraadet til efter Forhandling med Fattigudvalget at udfærdige

saadanne og lignende Instrukser for Kommune-
lægerne.«

F o r m a n d e n forelagde Indstillingen.

S i m o n s e n anbefalede Indstillingen. Den nuværende Ordning med frit Lægevalg var en stor Fordel for de fattige og burde bibeholdes, hvilket sikkert ogsaa lod sig gøre, da Lægerne vist var paa det Rene med, at de stod sig bedst ved denne Ordning, fordi den sikrede dem mod Tab. Antagelig var Lægerne ogsaa saa tilfredse med Ordningen, at de vogtede sig for at stille altfor store Fordringer. Det var forstaaeligt nok, at Lægerne ønskede at være fri for Uddelingen af Mælk, Havregryn, Kakao og lignende, men hvorledes denne Uddeling skulde ordnes, kunde ikke fastslaaes nu, derom maatte der forhandles med Fattigudvalget, men man maatte vel helst vente med denne Forhandling, til der efter Byraadsvalget var kommet et nyt Fattigudvalg. Naturligvis kunde Fattigvæsenet umuligt føre en saadan Kontrol med denne Uddeling, at intet Misbrug fandt Sted, men det havde dog vist mere Kendskab til de Folk, der skulde have gratis Mælk eller diætiske Næringsmidler, end Lægerne, saaledes at der med Hensyn til Uddelingen heraf sikkert kunde træffes en bedre Ordning end den nuværende.

F o r m a n d e n troede nok, der kunde gennemføres en noget skarpere Undersøgelse, hvis Uddelingen overgik til Fattigvæsenet.

M i k a e l J o h a n s e n anbefalede den foreslaaede Ordning og mente, at det vilde være heldigst at vente med at træffe Bestemmelse om Uddelingen af Mælk, Kakao o. l., til der var kommet et nyt Fattigudvalg. Der var intet at sige til, at Lægerne fik 8 Kr. for hver Hovedperson, men det var dog vist nogenlunde sikkert, at den nu-

værende Ordning blev noget misbrugt af ret velstillede Folk. Det uheldige laa i, at der blev brugt vel megen Luksusmedicin. Ligeledes var det uheldigt, at man købte Havregryn paa Apoteket.

Møller skulde gerne indrømme, at Ordningen med frit Lægevalg var meget human, men den var ogsaa ret dyr, navnlig fordi den let førte til, at man søgte Læge mere end man ellers vilde. Da det ikke var let at skelne mellem, hvem der virkelig var trængende og hvem ikke, blev den gratis Lægehjælp sikkert ogsaa benyttet af Folk, som nok selv kunde betale. Under alle Omstændigheder vilde der sikkert kunne spares en Del, hvis der ikke blev saa mange Læger at vælge imellem, men kun en 4—5 Stykker. Taleren henstillede at overveje en saadan Ordning. Uddelingen af Mælk, Kakao, Havregryn o. l. vilde det være rigtigst helt at henlægge under Fattigudvalget.

Olesen bemærkede, at det vilde blive nødvendigt for Fattigvæsenet at antage endnu en Undersøger, hvis det skulde overtage Uddelingen af diætiske Lægemidler. Skulde der ske nogen Misbrug med Uddelingen af Mælk, var det ikke det værste, da Mælken ikke blev betalt med Apotekerpriser. Taleren indsaa ikke, at man vilde opnaa andet end at skabe Utilfredshed til alle Sider ved at indskrænke det fri Lægevalg. Han anbefalede Indstillingen samt Tanken om at fastslaa Ordningen for Uddeling af Mælk etc. efter Forhandling med det kommende Fattigudvalg.

Simonsen var overbevist om, at alle Socialdemokrater vilde modsætte sig Hr. Møllers Tanke om at indskrænke det fri Lægevalg. En Ordning, som den Hr. Møller havde peget paa, med 4—5 Embedslæger vilde ingen være tjent med, og den vilde maaske endda blive dyrere end den nuvæ-

rende, fordi der antagelig vilde falde nogen Refusion bort, ligesom ogsaa Pensionsspørgsmaalet vilde dukke op.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 303—1912). Skrivelse af 4. Marts 1913 fra Krigsministeriet angaaende **Spørgsmaalet om Erstatning til Kommunen for Fodfolksgarnisøns Bortflytning**, saalydende:

»I Skrivelse Nr. 650 af 27. f. M. har det ærede Byraad meddelt, at det ikke kan gaa ind paa den i Krigsministeriets Skrivelse D. 271 af 12. s. M. opstillede Beregning over den Erstatning, der efter Ministeriets Skøn med Billighed kan tilkomme Byen for dens Fodfolkskaserne, naar denne i April d. A. rømmes af Militæretaten, og navnlig ikke paa den beregnede Amortisation med $\frac{1}{2}$ % aarlig af Kasernens Tilblivelsesværdi.

Endskønt Krigsministeriet ikke ser sig i Stand til at ændre sin Opfattelse af, hvor stor en Erstatning Aarhus Kommune bør have, i den af Byen ønskede Retning, eftersom man tvertimod formener med den kalkulerede Sum af ca. 190000 Kr. at have angivet et absolut Maksimum for, hvad der med Billighed eventuelt kan ventes tilstaaet Byen, skal man dog paa den ved Byraadets Skrivelse givne Foranledning fremsætte nogle yderligere Bemærkninger i Sagen.

Det ærede Byraad udtaler i Slutningen af dets Skrivelse, at det eventuelt vil kunne indrømme Rigtigheden af, at der fradrages et passende Beløb for Værdiforringelse i de forløbne Aar, men at Byrådet finder den beregnede Amortisation af $\frac{1}{2}$ % aarlig er større end man almindelig fastsætter for Værdier af denne Art, jfr. de i Ministeriets forrige Skrivelse anførte

Henvisninger til Forsvarskommissionens Betænkning. Byraadets Udtalelse om, at Ministeriet ikke overfor Raadet kan anføre, at dette selv har regnet med en Amortisation af $\frac{1}{2}$ %, er man ganske ude af Stand til at forstaa, eftersom der i Kommunens Opgørelse af $\frac{1}{2}$ 1905 til Forsvarskommissionen, hvor der gøres Rede for Forrentning og Amortisation af den i de militære Etablissementer bundne Kapital, udtales følgende:

»Man vil være det virkelige Resultat overordentlig nær, naar man regner med en Gennemsnitsrente af 4 %. Der maa derhos tages noget Hensyn til Etablissementernes Forringelse, og man har derfor ment at maatte regne med en Annuitet af $4\frac{1}{2}$ %. Med en saadan Annuitet vil en Kapital, naar Renten er 4 % p. A., amortiseres i Løbet af 56 Aar.

Denne Udtalelse kan formentlig ikke opfattes paa anden Maade, end at Byen den Gang har regnet med en Amortisation af $\frac{1}{2}$ %, men man skal iøvrigt bemærke, at denne Omstændighed ikke har haft nogen afgørende Betydning for Ministeriets Opfattelse i saa Henseende.

Saafremt den for Kasernen ydede aarlige Leje, efter at der i denne er fradraget $\frac{1}{2}$ % af Bygningsværdien som Amortisation, ikke maatte have været tilstrækkelig stor til Afholdelse af samtlige øvrige Udgifter til Forrentning, Vedligeholdelse, Skatter og Afgifter m. m., maa det manglende Beløb efter Krigsministeriets Formening betragtes som en Udgift af Byen, for hvilken der sikkert er ydet fuldt Vederlag gennem den indirekte Fordel, Byen har haft af Garnisonen, og hvis Kasernen havde været benyttet af Militæretaten i 56 Aar og saaledes hele Anlægskapitalen maatte forudsættes amortiseret,

vilde Krigsministeriet ikke kunne skønne, at Byen havde billigt Krav paa Erstatning, selv om Kasernen endnu maatte have nogen Værdi.

Bestemmelserne i de afsluttede Overenskomster om Statens Ret til at afkøbe Byen Etablissementerne for Tilblivelsesværdierne kan ikke heller rokke Ministeriets Opfattelse af Nødvendigheden af ved Amortisation at nedbringe Værdierne, og det skal iøvrigt bemærkes, at hvad Staten i Tilfælde af Køb vilde komme til at betale for meget for Bygningerne, sandsynligvis vilde blive helt eller delvis indvundet ved, at Staten kun skulde betale Grundarealerne med deres oprindelige Værdi.

Ikke heller er man i Stand til at tiltræde Byraadets Opfattelse af, at Amortisationen bør beregnes Kommunen til Fordel. Da det som Grundlag for en Henvendelse til Rigsdagen ikke drejer sig om at beregne Kommunens Fordele, men derimod om at udfinde det Tab, Byen lider, kan man ikke se, der er andre Veje at gaa end at bestemme den nuværende Værdi af Etablissementet paa den af Ministeriet angivne Maade, nemlig ved at drage Amortisationsbeløbet fra Tilblivelsesværdien.

Krigsministeriet vil derfor ikke kunne ændre sin Opfattelse af, hvilken Beregning, der bør lægges til Grund ved Fastsættelsen af Byens Krav, men maa i et og alt henholde sig til sin Skrivelse af 12. f. M., og der kan derfor ikke skønnes at være nogen Grund til at indlede de af det ærede Byraad foreslaaede mundtlige Forhandlinger.«

Udsattes.

10. (J. Nr. 543—1912). **Andragende fra Fattiginspek-**

tør Larsen om Afsked med Pension paa Grund af Svagelighed.

Olesen meddelte, at der til Grund for Andragendet laa 4 Lægeerklæringer, der dog alle syntes holdt i ret svage Udtryk. Fattigudvalget havde iøvrigt ikke stor Tro til Lægeerklæringer, da man havde haft sørgelige Erfaringer med Hensyn til deres Værd baade ved Belysningsdirektør Gunsts og Forvalter Andreasens Afskedigelse. Udvalget havde derfor ikke villet anbefale Fattiginspektørens Andragende. Derimod havde det tilbudt ham at lette ham for det egentlige Arbejde, saaledes at han blot skulde fungere som en Slags Overinspektør og kun yde den juridiske Assistance. Endvidere havde Udvalget tilbudt Fattiginspektøren at give ham Lov til at fraflytte Lejligheden paa Fattiggaarden og bo ude i Byen. Da Fattiginspektøren havde afslaaet samtlige Tilbud, ønskede Udvalget at spørge Byraadet, om det ikke var rigtigt, at Raadet gav ham et Svar overensstemmende med Udvalgets Tilbud.

Mikael Johansen bemærkede, at hvis Byraadet bevilgede den forholdsvis unge Mand Afsked, kunde Efterfølgerne bebrejde det, at det ikke havde forvaltet Pensionsfonden forsvarligt. Taleren kunde derfor ganske slutte sig til Udvalgets Standpunkt; maaske vilde det virke heldigt paa Inspektøren at komme i Ro et Aars Tid eller to. Hr. Magnus Nielsen, som Taleren havde besøgt, var af ganske samme Mening.

Olesen havde før glemt at oplyse, at Udvalget ogsaa havde tilbudt Inspektøren et Par Maaneders Ferie, for at han kunde faa Nerverne i Ro.

Jakob Jensen fandt, at den tidlige Af-

gang fra de kommunale Embeder maatte vække Eftertanke. Naar de pensionsberettigede benyttede Reglementet paa den Maade, maatte man enten lave Reglementet om eller kun ansætte yngre Folk.

Formanden henviste til, at 2 af Lægeerklæringerne gik ud paa, at Inspektøren led af en udtalt Aareforkalkning, hvilket i og for sig syntes ret afgørende.

Jakob Jensen anførte forskellige Eksempler paa, at kommunale Funktioner, som var blevet afskediget med Pension paa Grund af Aareforkalkning, straks efter Afskedigelsen syntes at være blevet fuldt raske.

Det vedtoges at svare Andrageren, at Byraadet ikke mente i Øjeblikket at kunne bevilge ham Afsked, men at man vilde være villig til at tilstaa ham visse Lempelser i hans Arbejde.

11. (J. Nr. 14⁴—1912). Indstilling fra Markudvalget om at overdrage **Lejemaalet af Lod Nr. 21 i Møllevangen** til Gartner H. Bjerregaard paa samme Betingelser, som Lodden for Tiden er udlejet til Gartner V. Petersens Enke.

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 14⁵—1912). Indstilling fra Markudvalget om at overdrage **Lejemaalet af Lod Nr. 6 i Møllevangen** til Vognmand R. Pedersen paa samme Betingelser, som Lodden for Tiden er udlejet til M. Chr. Laursen.

Indstillingen vedtoges.

13. (J. Nr. 14⁶—1912). Andragende fra L. P. V. Bjarne om, at Lejemaalet af den af ham lejede **Jordlod Nr. 42 i Møllevangen** maa blive overdraget til Detaillist C. Bertelsen, Ny Munkegade Nr. 4.

Fra Markudvalget forelaa Indstilling om at afslaa Andragendet.

Indstillingen vedtoges.

14. (J. Nr. 14⁷—1912). Indstilling fra Markudvalget om at overdrage Lejemaalet af **Lodderne Nr. 16, 17, 23 og 24 i Oldjorden** til Staldforpagter Chr. Nielsen til samme Lejeafgift, som har været svaret af afdøde Vognmand Mads Nielsen, og om at Lejemaalet paa de hidtil gældende Vilkaar fornyes til 1. Oktober 1923.

Niels Jensen gjorde opmærksom paa, at Lejemaalet udløb til 1. Oktober, og at der altsaa fra dette Tidspunkt blev begyndt en ny Lejeperiode.

Jakob Jensen syntes, man skulde vare sig imod at skulle give altfor store Erstatninger, hvis Kommunen fik Brug for et udlejet Areal inde i Lejeperioden. Taleren tænkte her nærmest paa den elektriske Bane. Efterhaanden som Lejemaalene udløb, burde man derfor indføre Bestemmelser, der var mere heldige for Kommunen ved dens mulige Overtagelse af Arealerne.

Jul. Andersen fandt det ret naturligt, at den nye Lejer ikke gerne vilde have Lejemaalet til kun at gælde for den kommende Sommer. Spørgsmaalet var da, om Byraadet vilde gaa med til at leje de 4 Lodder ud paa samme Vilkaar for de følgende 10 Aar. Var der Mulighed for, at den elektriske Bane skulde komme til at berøre det paagældende Areal, kunde der tages Forbehold i saa Henseende.

Jakob Jensen foreslog, at der ved Lejemaalenes Fornyelse blev indført en Bestemmelse i Kontrakterne om, at der ikke skulde gives anden Erstatning end Afkortning i Lejen, hvis Kommunen skulde faa Brug for Arealet i offentligt Øje-

med. Han havde intet imod, at Lejemaalet af de 4 Lodder blev indgaaet for 10 Aar, naar man blot ordnede Forholdet saaledes, at Kommuunen kunde faa Jorden igen.

Niels Jensen troede ikke, nogen Lejer gik ind paa de af Hr. Jakob Jensen foreslaaede Vilkaar, hvorved de f. Eks. vilde kunne miste en hel Udsæd. For øvrigt kunde Lejerne kun faa ringe Erstatning, naar Lejemaalet blev opsagt i rette Tid. Kun naar man havde fordret øjeblikkelig Afstaaelse, havde man været nødt til at give stor Erstatning.

Jakob Jensen fandt det ganske naturligt, at der blev givet Erstatning for udsaaet Sæd.

Jul. Andersen ansaa ikke Hr. Jakob Jensens Forslag for overflødigt. Erstatningen blev almindeligvis fastsat ved Taksation, saa det af Hr. Jakob Jensen foreslaaede Forbehold vilde maaske nok i nogen Grad begrænse Erstatningsbeløbet.

Indstillingen vedtoges.

15. (J. Nr. 14⁸—1912). Indstilling fra Markudvalget om at overdrage Lejemaalet af **Lodderne Nr. 70, 71, 72, 75, 76, 77, 78, 84 og 85 i Møllevangen** til Vognmand Mikkell Jensen paa samme Betingelser, som de har været udlejede til afdøde Vognmand Mads Nielsen, dog at Lod Nr. 71 kun udlejes Aarvis.

Indstillingen vedtoges.

16. (J. Nr. 13⁵—1912). Andragende fra Politibetjent Borup om **Bevilling af 6½ Kr. til Massage.**

Bevilgedes.

17. (J. Nr. 13⁶—1912). Andragende fra Overpolitibetjent Andersen om **Bevilling af 20 Kr. til Øjenlægebehandling.**

Bevilgedes.

18. (J. Nr. 557—1912). Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet om, at der udbetales **Løn til Maalerkontrollør J. Jensen under hans Sygdom** endnu i 6 Uger fra 8. Februar 1913 at regne.

Indstillingen vedtoges.

19. (J. Nr. 141—1912). Andragende fra en Del Grundejere i Bruunsgade og Sct. Paulsgade om **Ændring af Beregningen af Renter i Henhold til Bytingsdommen af 29. Februar 1912** vedrørende Erlæggelse af Brolægningsafgift.

Bevilgedes overensstemmende med Brolægningsudvalgets Indstilling.

20. (J. Nr. 527—1912). Andragende fra J. E. Ludvigsen om **Autorisation som Vand- og Gasmester.**

F o r m a n d e n forelagde Eksamenskommissionens Indstilling, der gik ud paa, at Andrageren i Lighed med dem, der havde bestaaet Teknologisk Instituts Prøve, maatte underkaste sig den praktiske Prøve, men fritoges for den skriftlige og teoretiske, forinden Autoritationen kunde meddeles ham.

M o u s t e n vilde foreslaa, at Folk, der havde bestaaet Prøven ved Teknologisk Institut eller havde været autoriserede i andre Byer, uden nogen yderlig Prøve kunde faa Autorisation her. Hvis det blev lettere at faa Autorisation, vilde Gas- og Vandmesterarbejdet blive billigere.

C h r i s t e n s e n henstillede, at man ikke meddelte Autorisation uden at have Bevis for, at vedkommende kunde lægge en Ledning op i en Lejlighed, og at Andrageren blev stillet lige med andre baade hvad den praktiske og den teoretiske Prøve angik.

M o u s t e n fremhævede, at det ofte ikke var Mesteren, men Arbejdsmænd, der udførte Arbejdet.

Christensen hævdede, at Arbejdet i alle Tilfælde blev udført under Mesterens Ansvar.

Indstillingen vedtoges.

21. (J. Nr. 8²⁵—1912). Andragende fra Arbejdsmand N. Christensen om **Eftergivelse af Kommuneskat.**

Niels Jensen anbefalede at bevilge Andragendet, fordi Andrageren ikke kunde arbejde og intet Erhverv havde.

Formanden mente, at man nødvendig skulde gaa ind paa en officiel Eftergivelse, men at man muligvis kunde lempe sig lidt med Hensyn til Skattens Erlæggelse.

Andragendet kunde ikke bevilges.

22. (J. Nr. 8²⁶—1912). Andragende fra Agent P. Pape om **Eftergivelse af Kommuneskat.**

Kunde ikke bevilges.

23. (J. Nr. 17²⁷—1912). Andragende fra Arbejdsmand H. P. Hansen om **Eftergivelse af Fattighjælp.**

Bevilgedes.

24. (J. Nr. 17²⁹—1912). Andragende fra Cigararbejder T. A. Christensen om **Eftergivelse af Fattighjælp.**

Bevilgedes.

25. (J. Nr. 562—1912). Skrivelse fra Sagfører Kragh Møller vedrørende **Retssagen om Firmaet S. M. Holsts Efterfølgers Erstatningspligt for 2 nedkørte Gaslygter.**

Formanden meddelte, at S. M. Holsts Sagfører havde henstillet, at Kragh Møller paa Kommunens Vegne frafaldt den af ham nedlagte Paastand om, at Betalingen, uanset om Skaden var hændelig foraarsaget, under alle Omstændigheder var bindende for Firmaet, idet Kommunen maatte gaa ud fra, at Betalingen indeholdt en endelig Afgørelse af Forholdet. Endvidere havde Holsts Sagfører opfordret Kragh Møller til at forelægge

Spørgsmaalet for Byraadet. Fra Belysningsudvalget forelaa Indstilling om, at Indsigelsen ikke blev frafaldet.

Indstillingen vedtoges.

26. (J. Nr. 15¹⁴—1912). Andragende fra F. M. C. Buchreitz om **dansk Indfødsret**.

Anbefaledes.

27. (J. Nr. 24⁷—1912). Andragende fra Bagersvend Carl Alstrup om **Fuldmyndighedsbevilling**.

Kunde ikke anbefales.

28. (J. Nr. 568—1912). Andragende fra tilskadekommen Arbejder, A. S. Andersen, om **Beskæftigelse under Kommenen**.

Toges til Efterretning.

29. (J. Nr. 577—1912). Andragende fra A/S **Brabrand—Aarhus Automobilselskab** om Anvisning af Holdeplads paa et centralt Sted, f. Eks. Store Torv, og paa Vesterbros Torv.

F o r m a n d e n meddelte, at der forelaa Erklæring fra Politiet om, at det intet havde at erindre mod Andragendet. Antagelig vilde det være rigtigt at indhente Brolægningsudvalget Erklæring.

J a k o b J e n s e n tilraadede at lade Brolægningsudvalget erklære sig om Andragendet. Der var vel næppe noget at indvende imod at give Selskabet Lov til at fra en Holdeplads, men forhaabentlig vilde Tilladelsen ikke blive givet for mere end et Aar ad Gangen.

M i k a e l J o h a n s e n fandt det rigtigst at nægte Andragendet, ligesom man havde nægtet et lignende Andragende fra et Selskab i Aaby.

J a k o b J e n s e n paapegede, at der i hvert Fald formelt var nogen Forskel paa det foreliggende Andragende og Andragendet fra Aaby. I det sidste blev der søgt om en Koncession, medens der i det første kun blev andraget om at faa en

Holdeplads. Skulde der være Stemning for helt at nægte Andragendet, skulde Taleren imidlertid intet have der imod.

M o u s t e n anbefalede at lægge alle mulige Hindringer i Vejen for den Slags Foretagender, ogsaa af Hensyn til Byens egne Automobilforretninger.

C h r i s t e n s e n fandt det rigtigst, da man havde nægtet Andragendet fra Aaby, saa ogsaa at nægte det foreliggende Andragende. Enkelte af Andragerne havde saa store Ejendomme her i Byen, at der nok maatte kunne findes en Holdeplads hos en af dem.

J a c o b s e n ansaa det for tvivlsomt, om det var rigtigt at nægte den Slags Andragender, da man dog gerne vilde have Landboerne ind til Byen.

Det vedtoges at indheute Brolægningsudvalgets Erklæring.

30. (J. Nr. 585—1912). Indstilling fra Politimesteren om **Leje af Lokale til Politistation** i A/S Frichs Ejendom paa Søndergade.

F o r m a n d e n oplæste Andragendet, hvoraf det fremgik, at Politimesteren ansaa Lokalerne for vel egnede, og at Lejeafgiften var 3000 Kr. Taleren fandt Planen velegnet, navnlig fordi Udgiften i Virkeligheden ikke var stor, naar man erindrede, at Kommunen kunde faa Plads til Udvidelse af sine Kontorer i selve Raadhuset.

J a k o b J e n s e n ansaa det for ugørligt at tage Standpunkt til saa vigtig en Sag paa en Studs. Forhaabentlig skulde man i hvert Fald foreløbig ikke have mere end 1 Politistation. Var Pladsen i den nuværende vel lille, kunde der langt billigere skaffes Udvidelse i Raadhuset. Hvis Udvidelsen kunde vente et Aars Tid, kunde man

indtage Bygningskontoret til Politistation og senere maaske ogsaa Skoleinspektørens Kontor. Begge disse Kontorer kunde saa flyttes ned paa Skolen i Vestergade

Formanden troede ikke, at man til Udvidelse af Politistationen kunde nøjes med Bygningskontoret, ogsaa for Adgangsforholdenes Skyld, idet det vilde være meget kedeligt at faa Færdselen til Politistationen gennem Raadhusets smukke Indgang. Desuden vilde man ogsaa snart behøve Plads til Udvidelse af Kontorerne i den gamle Provstegaard. Ved at leje de nu omtalte Lokaler vilde man opnaa at kunne se Fremtiden i Møde med Ro med Hensyn til Udvidelse af de forskellige Kontorer.

Simonsen fandt det ikke rigtigt at afgøre Sagen straks. Tilsyneladende var Planen ikke tiltalende. For 3000 Kr. vilde man let kunne skaffe Politilokaler hvilket som helst Sted. Desuden vilde Frichs Bygning næppe blive staaende ret længe, maaske kun et Par Aar eller 3, og man vilde da let komme ind paa at bygge Bygningen op og dermed til at give en højere Leje.

Formanden ansaa det for en Forudsætning, at Lejemaalet blev indgaaet for en længere Aarrække.

Jakob Jensen troede ikke, det vilde være vanskeligt at faa Forbindelse mellem Bygningskontoret og de nuværende Politilokaler uden at benytte Raadhusets Hovedindgang. Det var næppe tænkeligt, at man kunde leje Lokalerne i Frichs Ejendom for en længere Aarrække. Var Politistationen først blevet fjernet fra Raadhuset og indrettet i den paagældende Ejendom, og den saa senere ikke kunde blive der, var man tvunget til at flytte den andet Steds hen, og saa havde

man forskertset at faa et nyt Raadhus. Det vilde derfor være rigtigst at udvide Politistationen i selve Raadhuset. Endelig tvang den finansielle Situation Byraadet til at se nøgternt paa Sagen. Det kunde ikke nytte at holde store Finanstaler ved Budgetbehandlingen og saa være unødigt rundhaandet i de lukkede Møder.

Formanden var ikke imponeret af Udgiften, hvoraf man iøvrigt allerede havde bevilget de 1000 Kr.

Mikael Johansen fandt Beliggenheden paa Søndergade meget heldig. Kunde Lokalerne lejes for 10 Aar, og skulde Ejeren foretage hele Indretningen, var Planen i hvert Fald værd at overveje.

Sagen henvistes til Behandling af Udvalget for Bygninger og Inventar.

